

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

เอาวัตถุมหาเป็นสรณะ

(ชาวอำเภอบ้านแพ่งถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน อ.บ้านแพ่ง จ. นครพนม ให้เป็นสถานียุทธชัยรับสัญญาณการถ่ายทอดจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน บ้านตาด ร้อยเปอร์เซ็นต์ เริ่มออกอากาศตั้งแต่วันที่ ๒๗ พ.ย.๔๘ จนถึงปัจจุบัน ให้เป็นสมบัติของสงฆ์วัดป่าบ้านตาดครับ)

การเทศน์ว่าการในธรรมทั้งหลายทุกชั้นของธรรม ฟาดให้เต็มเหนี่ยวถึงนิพพาน เราไม่อัดไม่อั้นพูดตรงๆ เต็มอยู่ในนี้หมดแล้ว เราพยายามสุดสำหรับเต็มกำลังความสามารถแทบเป็นแทบตาย สละเป็นสละตายมาเป็นเวลา ๙ ปี ป่าช้าเราไม่มี ล้มที่ไหนตายที่นั่น เป็นป่าช้าที่นั่นเลย ถึงเวลาเด็ดเด็ดไม่เด็ดไม่ได้กิเลส นี่เรายังภูมิใจถึงเรื่องความพากเพียรของเรา ตั้งแต่เริ่มออกปฏิบัติมาเราไม่เคยได้ตำหนิเจ้าของว่าอ่อนแอท้อแท้จะถอยหลังอย่างนี้ไม่มี ทุกข์ยากลำบากขนาดไหนยอมรับว่าลำบาก แต่จิตไม่ถอยเลย หมุนตัวๆ นี่ละมันจะตายเพราะกำลังจิตไม่ถอย ร่างกายอ่อนก็ตาม

ที่เด็ดเหล่านี้มีแต่ความถูกต้องๆ ตามธรรม เพราะฉะนั้นมันถึงพุ่งเรื่อย เด็ดเท่าไรก็พุ่งเรื่อยๆ สุดท้ายก็ถึงจุดที่หมาย มาเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟังนี้เทศน์ที่วางจิตใจนี้พอทุกอย่างแล้ว การเทศน์ว่าการจึงไม่มีความสงสัยสนเท่ห์ นิดหนึ่งไม่มีว่าจะผิดไป เทศน์ไม่ว่าธรรมะชั้นใดที่สอนพี่น้องทั้งหลาย ถอดออกจากหัวใจที่ดำเนินมาเรียบร้อยแล้ว ผิดถูกอะไรเราประมวลของเรามาเรียบร้อย จนเป็นผลนำออกมาเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ

เวลานี้มีแต่กิเลสเหยียบย่ำทำลาย มนุษย์เราทั่วโลกนี้มันจะตายเพราะกิเลสเหยียบย่ำทำลาย สมบัติเงินทองข้าวของมีไม่อด ประเทศไหนมีไม่อด ไม่มีคำว่าบกบัง มันบกบังแต่ความอยากความทะเยอทะยานความได้ไม่พอ อันนี้หิวโหยมาก ได้มาเท่าไรเหมือนใส่เชื้อไฟเข้าสู่ไฟ ไหม้แหละๆ กิเลสไหม้แหละ หามาเท่าไรกิเลสไม่พอ อันนี้ละที่มันเผาโลกเวลานี้ เราเข้าใจว่าสมบัติของโลกไม่มีหรือ สมบัติของโลกไม่อดเต็มอยู่หมดนั่นแหละ แต่ผู้ที่หิวมันหิวตลอดไม่มีคำว่าพอ

นี่ละคำว่าความโลภ โลภคตินา เป็นไฟกองหนึ่งใหญ่ๆ ท่านบอก โทสคตินา ความโกรธ ความเคียดแค้น เป็นไฟ รากคตินา รากะตัณหาเป็นไฟด้วยกันสามกองนี้เผาโลกอยู่เวลานี้ โลกก็ยินดีหมุนไปตามมัน ไม่มีใครที่จะมีความรู้สึกว่าจะเจ็บว่าปวดเพราะกิเลสเหล่านี้แล้วเข็ดหลาบอิมพอ ให้เราหักห้ามมันไว้ด้วยอรรถด้วยธรรมบ้าง

ประหยัดมัธยัสถ์ ได้มีความพอบ้าง จะมีความสุข ได้ไม่พอๆ ตามกิเลสนี้เอาจนแหลกละเลย

ใครจะมีสมบัติเงินทองกองเท่าภูเขาอย่ามาอวดธรรมนะ ธรรมมีความสุข ผู้ปฏิบัติธรรมไม่จำเป็นต้องมีสมบัติเงินทองกองเท่าภูเขาละ ขอให้ธรรมเต็มหัวใจเถอะ มีธรรมมากน้อยจะสงบรมเย็น อยู่ที่ไหนเย็นนะคนมีธรรม ต่างกันตรงนี้ ยิ่งธรรมเต็มหัวใจแล้วอยู่ที่ไหนจ้ดตลอดเวลา พูดให้มันชัดเจน นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าประกาศก้องมา ๒๕๐๐ ปีแล้วเป็นยังไงพวกเราชาวพุทธ พอได้สัมผัสสัมผัสธรรมบ้างไหม หรือมีแต่กิเลสถลุงเอาทั้งวันทั้งคืนนั่นหรือ เราอยากถามว่านั่นละ

ที่ไหนก็ว่าเจริญๆ มันเจริญ สิ่งเหล่านั้นมีมาตั้งเดิมอยู่แล้ว หาไม่หามันก็เป็นของมีอยู่แล้ว ไปเอาของที่มีอยู่ผลิตขึ้นมาอย่างนั้นอย่างนี้ ออกจากของมีอยู่เต็มโลกเต็มสงสารอยู่แล้ว แต่จิตใจที่พาหุมนละชิมันเป็นฟินเป็นไฟไม่รู้จักประมาณ มันจะตายเพราะอันนี้นะ สมบัติทั้งหลายไม่อด มันอดมันอยากมันหิวมันโหยอยู่ที่หัวใจสัตว์โลกเวลานี้ ใครจะแข่งขนาดไหนก็แข่งเถอะนะแข่งกิเลส แหลกทั้งนั้นๆ ละ ถ้าเอาธรรมเข้าสกัดสกัดกันแล้วจะมีทางพอหลบพอหลีกเลี่ยงตัวและชุกหวนอนได้นะคนเรา

ฟังเสียงธรรมชัช ธรรมนี้ออกมาจากพระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์ ทรงบรมสุขไว้เรียบร้อยแล้วมาสอนโลก พระพุทธเจ้าไม่ได้แบกกongทุกข์มาสอนโลกนะ โลกมีความทุกข์มหันตทุกข์ พระพุทธเจ้าทรงบรมสุขมาสอนโลก ต่างกันอย่างนี้นะ พระองค์สอนโลกด้วยความไม่ทุกข์ ทั้งๆ ที่โลกทั้งหลายทุกข์ พระพุทธเจ้าไม่ได้ทุกข์...สอนโลก ให้เอาเยี่ยงอย่างพระพุทธเจ้ามาปฏิบัติ ไม่ได้แบบพระพุทธเจ้าก็ขอให้ได้แบบลูกศิษย์มีครูเถอะนะ เราเป็นพุทธบริษัท เป็นชาวพุทธๆ ขอให้เดินตามพระพุทธเจ้าไม่มากก็น้อยจะพากันสงบรมเย็นนะ

อันนี้มีตั้งแต่กิเลส ไปที่ไหนมองหาคนไม่เห็น กิเลสเต็มตัวล้นๆ เลย แล้วเอาตั้งแต่ความสกปรก เอาฟินเอาไฟมาเผาไหม้กันนั่นแหละ ออกมาประกาศคนนั้นมีเงินมีทองข้าวของ ขายนั่นขายนี้ ขายหุ้นขายแห่นอะไร ฟิงว่าได้เงิน ๗ หมื่น ๘ หมื่นล้านหรืออะไร ล้านๆ ก็เถอะนะอย่าเอามาอวดธรรมพระพุทธเจ้า แหลกทั้งนั้นพวกนี้นะ มันก็คิดไปว่ามีเท่านั้นเท่านี้แสบในหัวใจเท่านั้น กongทุกข์อยู่ในหัวใจฝังอยู่นั้นไม่มีถอน ไอ้ที่ลำคัญว่าตนมีอย่างนั้นอย่างนี้ มีแสบพอตีใจแสบเหมือนหิงห้อยเหมือนฟ้าแลบเท่านั้น ละ นอกจากนั้นเป็นไฟเผาหัวใจทั้งนั้น

เราอย่าเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้จะพาโลกให้มีความสงบรมเย็น นอกจากธรรมเท่านั้น ถ้าธรรมมีในหัวใจมากน้อยเย็นๆ เอาที่นักภาวนาอยู่ในวัดนี้ หาความเย็นที่ไหนจะเจอ ถ้าไม่เจอที่ใจจะเจอที่ไหน ความทุกข์อยู่ที่ใจ กิเลสอยู่ที่ใจ สร้างความทุกข์ขึ้นที่ใจ เผาที่

ใจ โลกต่างคนต่างมีกิเลสประเพณีแล้วจึงผูกพันทั่วโลกดินแดน แล้วใครจะว่าที่ไหน เจริญๆ มันไม่มีอะไรเจริญ อย่าเป็นบ้า มันเจริญก็เจริญที่จิตใจที่มีธรรม ใครมีธรรม มากน้อยนั้นเจริญแน่นอน ใครไม่เห็นก็ตามเจ้าของรู้อยู่ในเจ้าของ อันนั้นมันเท่ากัน ลมๆ แล้งๆ ต่างคนต่างตื่นเหมือนกระต่ายตื่นตูม

กระต่ายตื่นตูมนิทานนี้ก็เคยเล่าให้ฟังแล้ว นอนหลับนอนฝันอยู่ มะตูมมันหล่น ลงจากขั้วของมันต้นของมัน มาโดนเอาก้านตาลก้านลานตูมตามลงมา กระต่ายนอน หลับอยู่ก็กระโดด นึกว่าฟ้าถล่มแล้ววิ่งไปเลย ไปที่ไหนก็บอกฟ้าถล่มๆ ทางนี้ไม่ได้ ศัพท์ได้แสงพอได้ยินว่าฟ้าถล่มก็วิ่งไปตามๆ กัน ขาหักแข้งหักไม่ว่าวิ่งไปตามกัน ถาม หาเหตุหาผลไม่ได้มีแต่ฟ้าถล่มๆ พอไปเจอพญาราชสีห์ วิ่งหาอะไร อย่าด่วนไป ว่าฟ้า ถล่ม ฟ้าถล่มที่ไหน พญาราชสีห์ห้ามเอาไว้ ถามหาเหตุหาผลมันเป็นมากับอะไร ว่า เป็นมากับกระต่าย กระต่ายตื่นตูมว่าฟ้าถล่ม พญาราชสีห์ไล่ให้ไปดู ไปดูก็เห็นแต่มะตูม ลูกหนึ่งหล่นลงมาถูกก้านตาลแล้วตกอยู่นั้น นี่ละฟ้าถล่ม มะตูมลูกนี้ละ นี่ตามหาเหตุ มาได้เหตุผล นั่นละธรรม พญาราชสีห์คือศาสดาองค์เอก ได้แก่ธรรม นำมาสอนโลก

อย่าพากันตื่นเกินไป กระต่ายตื่นตูม ให้ไปดูบ้าง มะตูมมันหล่นใส่ก้านตาล อัน นี้ก็วิ่งโน้นวิ่งนี้หาที่ไหนก็ไม่เจอ ก็มีแต่มะตูมมันหล่นใส่ก้านตาล ความสุขไม่มี ถ้าว่า ความสุขมีเท่ามะตูมลูกหนึ่ง แต่ความทุกข์ท่วมหัว เข้าใจไหมละ ต่างคนต่างตื่นตื่น ไปตามกัน กระต่ายตื่นตูมนี้ละฟ้าดินถล่ม พวกนี้พวกฟ้าดินถล่ม ดุขมันมีขาไหมมันวิ่ง ไม่ใช่หมดแล้วหรือขา ขาหักแข้งหักไปแล้ว ฟ้าถล่มไปกับกระต่ายนั่นละ ตื่นเป็นบ้ากัน ไม่รู้ว่าตื่นหาอะไร

ความสุขความทุกข์มีอยู่กับทุกคน ควรจะทดสอบพินิจพิจารณาเรื่องความสุข ความทุกข์ ความได้ความเสีย มันเป็นมาจากไหน เป็นมาจากแต่ละคนๆ ปฏิบัติตัวยังงั มันถึงเป็นความสุขเดี๋ยวนี้ เป็นความทุกข์เดี๋ยวนั้น ทบทวนหาตัวเหตุคือตัวของเราเอง มันก็มีทางแก้ไขตัดแปลงตนเองได้ ถ้าจะวิ่งแบบกระต่ายตื่นตูมแล้วตายด้วยกันทั้งนั้น แหละ พากันจำเอานะ

นี่เราเทศน์ก็เทศน์สุดขีดสุดแดนแล้วเทศน์สอนโลก เทศน์อย่างเปิดเผย เทศน์ อย่างไม่มีสงสัยในหัวใจเรา เปิดออก นี่น่าๆ อยู่อย่างนั้น ไม่อัดไม่อั้นที่นำมาสอนโลก มี เต็มอยู่ในหัวใจนี้หมดแล้ว เราไม่ได้ลุ่มๆ คล้ำๆ มาสอนนะ เพราะฉะนั้นจึงสอนได้เต็ม เม็ดเต็มหน่วย ให้พากันไปปฏิบัติบ้างนะ ศาสนานี้ธรรมทั้งแท่งๆ ไม่ปรากฏเลย เหมือนไก่แจ้กับเพชรพลอยนั้นแหละ พวกเราพวกไก่แจ้ เพชรพลอยไม่สนใจคืออรรถ ธรรม สู้ข้าวสุกข้าวสารก็ได้ ข้าวสุกข้าวสารก็ไปหามากินพอได้กรอกหม้อบ้าง กินแล้ว หาใหม่ๆ ผู้หาไม่ได้ก็จะตายละ พวกไก่แจ้นั้นนะที่ว่าข้าวสารดี เจ้าของจะตายไม่ว่า

พลอยเม็ดหนึ่งเอาไปขายได้ข่าวสารเท่าลำเรือหรือเท่าภูเขาก็ได้ พลอยเม็ดหนึ่ง
ราคาเท่าไร ธรรมดาเข้าสู่หัวใจมันจะอึดตัวของมันหมด มันไม่อึดคือกิเลสดึงออกไป
ตั้งนั้นตั้งนี้ไม่อึดสักทีนะ ยึดนั้นยึดนี้ยุ่งไปหมดจนกระทั่งวันตาย ตายแล้วก็เอาไฟแผละ
ไปเผา สมบัติเงินทองทั้งหลายเหล่านั้นไม่ได้เผานะ เขาก็ทิ้งของเขายู้งั้นเราหากเป็นบ้า
กับเขาต่างหาก ครั้นเวลาตายแล้วก็พวกเดียวกันแผละไปเผากันเท่านั้นเอง แล้วกลับมา
บ้านใครเรือนใครก็ไม่ทราบต้นสายปลายเหตุ ว่าคนตายนี้มันไปทางไหน ไม่รู้ เป็นแบบ
เดียวกันหมด นี่ละลมๆ แล้งๆ

พาดหัวใจให้มันสง่างามซิ ตายไหนก็ตายเถอะนะ หัวใจไม่ได้ตาย หัวใจเป็นนักรู้
รู้ตัวเองทุกอย่าง ไปสงสัยอะไรที่ไหน ขอให้ธรรมเข้าใจ ถ้าไม่มีธรรมนี้ไขว่คว้า
ทั้งนั้น ไม่มีใครมีหลักมีเกณฑ์ในโลกอันนี้ สมบัติเงินทองข้าวของท่วมภูเขาท่วมหัวอยู่ที่
ตามไม่มีความหมาย จิตมันไขว่คว้า ไม่มีที่ไขว่คว้ามันก็ไขว่คว้าเอาวัตถุมาเป็นสรณะ
อันนั้นดีอันนี้ดี เพราะไม่มีของดีกว่านั้นมายึดมาเกาะมันก็เกาะนั้น ถ้าธรรมเข้าสู่ใจปั๊บ
แล้วมันจะค่อยปล่อยออกๆ ทั้งหลายปล่อยโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรสู้ธรรม ธรรมเลิศเลอ
นี่พระพุทธเจ้าสอนจุดนี้ พวกกันจำเอานะ เอาละพอ จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz